

Anul V nr. 11 (217)
13 martie 2016

(Izgonirea lui Adam din Rai)
(a Lăsăturii sec de carne)

www.parohiamartisor.ro

"Că de veți ierta oamenilor greșelele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; Iar de nu veți ierta oamenilor greșelele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelele voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își smolesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta." (Matei 6, 14-21)

Păcatul făcut și nemărturisit sincer de cei doi devine motivul pentru care Domnul îi izgonește din Casa Lui, căci nu mai era posibilă o relație între Dumnezeu și om pentru că acum, el -omul- căuta să se ascundă! Întrebat fiind, refuza să recunoască, îndemnat să mărturisească aruncă vina pe Eva, gustă din rușinea păcatului, dar din câte se pare **îi lipsește bărbăția spre a-și asuma responsabilitatea**. În niciun caz nu vreau să învinovățesc pe Adam de cele întâmplare, dar dacă tot s-a întâmplat așa, **putem învăța din greșelile altora**. Mai ales din cele ce ne sunt amintite mereu...

"Păcatul -spunea Pr. Galeriu- nu este numai încălcarea Voii Ziditorului, ci, prin aceasta, este și oprirea, stagnarea într-o stare învechită pentru persoana umană, chemată la un progres spiritual nesfârșit". Deci, cel ce nu se rupe de păcat nu poate reintra în acest progres spiritual fără sfârșit la care suntem chemați. Ar fi bine să stagnăm, dar din păcate cei mai mulți dintre noi -dintre care cel dintâi sunt eu!- dau înapoi.

Începutul tragediei este în clipa în care Adam și Eva gusta din pomul binelui și-al raului. Fără îndoială, cunoscut-a Dumnezeu ce se-ntâmplase! După gândire omenească, nu putea El în aceeași clipă să-i omoare??...NU!... Aici este dovada incotestabilă că **nu Dumnezeu este creatorul morții, ci că moartea este despărțire de Dumnezeu**, încetarea comunicării cu El. Iar pentru aceasta Satan este de vină! Vă rog din suflet: haideți să nu mai spunem că Dumnezeu "a vrut așa să moară omul și să sufere familia lui", că nu asta a fost Voia Lui!...

În DEX-ul limbii române, **cuvântul conștiință** este explicat prin: "*sentiment, intuiție pe care ființa umană o are despre propria existență; cunoaștere intuitivă sau reflexivă pe care o are fiecare despre propria existență și despre lucrurile din jurul său; faptul de a-și da seama, înțelegere; gândire, spirit; sentiment al responsabilității morale față de propria sa conduită...*". Aș sublinia acestea două: intuiție despre propria existență și responsabilitatea morală față de propria sa conduită! **Conștientizează darul vieții, învață să fie responsabil pentru ceea ce face.**

Este greu să descriu în cuvinte Tainele Domnului, însă cred că una dintre cele mai relevante descrieri o face Oscar Wilde: "*conștiința este lucrul cel mai dumnezeiesc din noi...*". A vrut Adam să cunoască Binele și răul, acum sper că se bucură că este înzestrat cu "o busolă" ce-i va arăta negreșit drumul de întoarcere către Dumnezeu.

Conștiința ne atenționează mereu de cele făcute sau nefăcute, ea va rămâne credincioasă lui Dumnezeu și netăgăduit lucrează spre mântuirea sufletului. Este o rază de lumină în întunericul vieții, este **glasul Domnului ce-ți vorbește atunci când toți tac, este discernământul pe care nu l-a avut Adam.**

Dacă Vechiul Testament este plin de rânduieli care să delimiteze cele ce sunt îngăduite și cele ce sunt urâciune în fața Domnului, în totul se reduce la iubire. La acea lege a iubirii care devine criteriul de judecată. Și iarăși se vede cât de mult respectă Dumnezeu pe om, căci nu îl supune unei condamnări direct proporțională cu faptele sale, ci iubirea pe care a avut-o față de el, de Dumnezeu și de semenii lui îl va judeca! "*Conștiința este îngerul lui Dumnezeu care-l păzește pe om*" spunea Pr. Paisie Olarul.

Arhim. Siluan Vișan – www.crestinortodox.ro

Doamne, cum am îndrăznit să cad lângă Tine când păcatul s-a-nălzit moleșit spre mine?

Doamne, cum nu s-a deschis vatra să ne-nghită când, în fața Ta, am zis DA către ispită...

Nu-mi știam păcatul meu ieri făcut spre soare, n-am căzut destul de greu ieri spre sărbătoare?

– trebuia și-un alt păcat să-l fac, și spre lună, să-mi calc și-al meu post curat, – două împreună?

Cum credeam că n-ai să-mi vii chiar atunci la mine, cum credeam că n-ai să știi ce fac lângă Tine?

– Doamne, cum nu s-a deschis noaptea să ne-nghită când, în fața Ta, am zis DA către ispită!

Traian Dorz

„Ne-am îmbolnăvit prin păcat, să ne vindecăm prin pocăință! Iar pocăința fără post este neputincioasă. Îndreaptă-te dar înaintea lui Dumnezeu prin post. N-am postit și am fost alungați din Rai! Să postim dar, ca să întoarcem în Rai.” (Sf. Vasile cel Mare)

În Biserica primară scopul principal al Postului era să pregătească "catehumenul", adică pe creștinul nou convertit pentru Botez, care, în acea vreme se săvârșea în timpul Liturghiei Pascale. Dar chiar și atunci când Biserica arareori mai boteza adulți, iar instituția catehumenatului dispăruse, scopul fundamental al Postului a rămas neschimbat. Cu toate că noi suntem botezați, risipim și înșelăm permanent exact ceea ce am primit la Botez. De aceea, **Paștele este întoarcerea noastră anuală la propriul Botez**, pe când **Postul este pregătirea noastră pentru efortul încet și susținut, pentru a realiza, la sfârșit, propria noastră "trecere" sau "pascha" (paste) către viață cea nouă în Hristos**. . . . Pentru fiecare an Postul și Paștele sunt, o dată în plus, redescoperirea și refacerea de către noi a stării la care am fost aduși prin propria noastră moarte și înviere, în Botez. **O călătorie, un pelerinaj!** Totuși, îndată ce facem primul pas în "tristețea strălucitoare" a Postului vedem – foarte, foarte departe-destinația. Aceasta este bucuria **Paștelui, este intrarea întru slava Împărăției**. (Alexander Schmemmann, Postul cel Mare)

Canonul cel Mare al Sf. Andrei Criteanul (+ 740) este un canon de pocăință, compus în secolul al VII-lea, cântat în timpul Postului Mare. Se citește **luni, marți, miercuri și joi în prima săptămâna a Postului**, în cadrul Slujbei Pavcerniței, iar **în întregime la Denia de joi din săptămâna a 5-a. Rolul și scopul Canonului cel Mare** este să ne descopere păcatul și, astfel, să ne conducă spre pocăință; să descopere păcatul nu prin definiții și înșuriri ale faptelor noastre, ci printr-o adâncă meditație asupra măreței istorii biblice, care este, cu adevărat, o **istorie a păcatului, a pocăinței și a iertării**. Se cântă în Biserică în timpul perioadei de pocăință a Postului Mare al Sfințelor Paști, tocmai pentru a se arăta că **toți oamenii au nevoie de pocăință și de iertare a păcatelor pentru a ajunge la mântuire**.

Rugăciunea vameșului "*Dumnezeule, miluiește-mă pe mine păcătosul!*" devine, în Canonul Sf. Andrei Criteanul, ritmul și respirația pocăinței în stăruitorul stih: "*Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*"

Rugăciunea Sf. Efreim Sirul (306 - 373) marchează slujbele Postului Mare, începând cu miercuria din săptămâna brânzei și încheind cu miercuria din Săptămâna Patimilor. Este **însotită de trei metanii mari**, închinăciuni cu fruntea până la pământ.

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

Metania trupească, plecarea cu capul până la pământ, este semnul vădit al pocăinței: **prin plecare mărturisim căderea noastră în păcat**, starea decăzută în care ne aflăm; iar **prin ridicare arătăm voința noastră de a ne ridica**, de a ne izbăvi de păcat, de a ne înnoi sufletește. Dar cuvântul metanie (meta-noiâ) înseamnă și înnoire a minții, schimbare, lucrare de prefacere a omului de păcat în omul cel nou, induhovnicit, care se săvârșeste prin pocăință.

Iată deci ce lucru minunat arată această practică a rugăciunii Sf. Efreim însoțită de metanii: ceea ce spunem cu gură în rugăciune, o arătăm totodată și cu trupul, cu întreagă noastră ființă, **ne recunoaștem păcătosenia** în care ne aflăm și cădem cu smerenie la pământ; dar ne ridicăm imediat, arătând **dorința noastră de grabnică îndreptare**. Ca și cum am zice: „*Doamne, uite cum am căzut și ce ticăloșit sunt; robit de patimi și înstrăinat de la Ține și de toată făptură!* Dar nu vreau să rămân așa; al Tău sunt, mântuiește-mă, fă-mă iarăși salaș al Sfântului Tău Duh!” (Ieromonah Petroniu Tănase, "Chemarea Sfintei Ortodoxii")

"În post contează foarte mult să vă iertați unul pe altul. Poți să mori de foame, nu are nici un rost postul tău, până nu te împaci cu celălalt. Unii nu-și vorbesc cu anii. Dar postesc fiecare post. Vai de postul lor!" Părintele Sofian

Anunț: **Începând cu 27 martie** 2016, orele 17.00, vor începe **Maslurile de obște** după cum urmează:
27 martie – Duminica a II-a, parohia Mărțișor, **03 Aprilie** – Duminica a III-a - parohia Sf. Haralambie Bellu (Pr. Gheorghe Dogaru), **10 aprilie** – Duminica a IV-a - parohia Sf. Parascheva (Pr. Ioan Roșu) și **17 aprilie** – Duminica a V-a - parohia Înălțarea Domnului (Pr. Florin Voineag).

Programul săptămânii 13 martie 2016 – 20 martie 2016

	Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	13 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a Izgonirii lui Adam din Rai) – Pr. Ticu
Luni	14 martie	17 - 19	- Canonul Sf. Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Marti	15 martie	17 - 19	- Canonul Sf. Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Miercuri	16 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Miercuri	16 martie	17 - 19	- Canonul Sf. Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Joi	17 martie	17 - 19	- Canonul Sf. Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Vineri	18 martie	8 - 12	- Liturghia Darurilor Taina Sf. MASLU – Pr. Ticu
Vineri	18 martie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr. Ticu
Sâmbătă	19 martie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți (Sâmbăta Sf. Teodor)
Sâmbătă	19 martie	17 - 18	- Vecernia duminicii I din Post – Pr. Dragoș
Duminică	20 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a Ortodoxiei) – Pr. Dragoș
Duminică	20 martie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș

Dacă vreți să ajutați parohia Mărțișor prin **direcționarea a 2 % din impozitul anual**, o puteți face **completând de la biserică formularul 230 cu datele personale**. (Formularul 230 se poate descărca și de pe pagina parohiei: www.parohiamartisor.ro)